

Abp Kazimierz MAJDAŃSKI

WPROWADZENIE

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Zwróćmy się do „Ojca Światłości”, do Boga miłości i życia we wspólnej modlitwie.

„Ojcze nasz...”

Czcigodni Zgromadzeni!

Drodzy Przyjaciele!

1. Narodzenie człowieka jest chwilą szczególnego porozumienia Stwórcy z matką dziecięcia. Zbawiciel świata mówi o jej bólu i o tym, że ten ból ustępuje szybko i oddaje miejsce radości: „radości, że się człowiek narodził na świat” (J 16, 21).

Radość przeżywana 18 maja 1920 roku rozeszła się z czasem z Wadowic najszerszym kołem, obejmującym cały Kościół i cały świat. Po drodze był Kraków królewski i świętostanisławowy.

Był także ten znakomity Uniwersytet Katolicki. Wtedy, 18 maja 1920 roku – „radość, że się człowiek narodził na świat”. Dzisiaj, 18 maja 1994 roku, gdy świętujemy piętnastolecie pontyfikatu, choć zbliża się już szesnastolecie, „radość z tego, że się t a k i człowiek na świat narodził!”

2. Powstało w środowisku tej Wszechnicy, zwłaszcza zaś w środowisku Instytutu Jana Pawła II, pragnienie podzielenia z Papieżem Jego troski o przyszłość Europy. Tak w ciągu całej trzydniowej sesji naukowej i tak dziś, w dniu konkluzyjnym, podejmującym temat: „Europa jutra”.

Temat rozwiną dzisiejsi Mówcy: wielcy wybrani ze wszystkich stron Europy. Europa bowiem jest jedna. A jeżeli jeszcze tak nie jest – niech się stanie. O tym za chwilę – Mówcy; i o tym genius loci, tym jakby charyzmacie Lublina, miasta-pomostu pomiędzy Wschodem i Zachodem Europy. Niech się ten pomost rozszerza i umacnia. Niech także poprzez posługę pełnioną w tym mieście, dziś i zawsze, iszczą się słowa Papieża Jana Pawła II, wygłoszone w święto Zesłania Ducha Świętego roku 1979 w innym mieście, także obdarzonym

własnym niezwykłym charyzmatem i także posiadającym własny wybitny genius loci, w Gnieźnie: „Czyż Chrystus tego nie chce, czy Duch Święty tego nie rozrządza, ażeby ten Papież-Polak, Papież-Słowianin, właśnie teraz odsłonił duchową jedność chrześcijańskiej Europy, na którą składają się dwie wielkie tradycje: Zachodu i Wschodu” (3 VI 1979).

3. „Europa jutra” – to wielki temat. Niech kieruje Waszymi słowami, Czcigodni Mówcy, „Duch Prawdy”.

Jest w Waszym gronie przyjaciel Was wszystkich: Ks. Profesor Tadeusz Styczeń. Proszę Go, by zechciał sterować Waszym znakomitym panelem.

Szczęść Boże i Jemu, i Wam wszystkim, Znakomici Przedstawiciele całej Europy!